

Μες στους πολλούς χύνει σπονή το δάκρυ.
Μες στα ποτάμια των δακρύων
μια στάλα είναι δικιά του.

Τεύχ. 174, σ. 383

Από το άρθρο του Φρ. Π. Βραχά με τίτλο «Προσανατολισμοί», που αναφέρεται στον Εμφύλιο ο οποίος έχει λήξει από τον Αύγουστο του 1949 και σχολιάζει με ευπρέπεια την υπόθεση, αποσπώ τα ακόλουθα:

[...] Η ιστορική μοίρα της Ελλάδας επιφύλαξε τιμητικά στη γενιά μας ένα προνόμιο εξαιρετικό: την τύχη να ζήσομε με την προσωπική μας παρουσία –έστω και σαν θεατές εμείς εδωκάτω– την ωραιότερη κι α-ποφασιστικότερη πράξη του ανθρώπου, δηλαδή τον τρόπο αντίστασης των Ελλήνων ενάντια στην κυνική απόπειρα εξανδραποδισμού του Πνεύματος, ενάντια στη γελοία αυτοαποθέωση της ύλης και της βίας. Η εννεάχρονη δραματική πολεμική πορεία του Έθνους μας στάθηκε, σ' όλη της την ασύλληπτη έκταση, απόλυτα δικαιωμένη ηθικά και πνευματικά. [...]

Ο.π., σ. 387-388

Δεν θα ήθελα να εκφράσω γνώμη έχοντας ελλιπή γνώση τόσο για την κυπριακή λογοτεχνία όσο και για το ίδιο το περιοδικό, τολμώ πάντως να υποστηρίξω ότι τα *Κυπριακά Γράμματα* έδιναν, στον βαθμό του δυνατού, μια εικόνα της και δεν γνωρίζω σε τί βαθμό απουσιάζουν από τις σελίδες του περιοδικού κάποια ονόματα, αίφνης του Κ. Μόντη.

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ 1945-1949

Η ποίηση

Έπειτα από την ποιητική σύνθεση του Ν. Εγγονόπουλου *Μπολιβάρ* –έργο που έτυχε της γενικής αναγνώρισης– έρχεται *Η επιστροφή των πουλιών*, όπου συγκεντρώνονται ολιγόστιχα σχετικά ποιήματα αυξάνοντας εύστοχα και ευφάνταστα το ποιητικό του πεδίο και μειώνοντας τις υπερρεαλιστικές ακροβασίες, με τις οποίες προκαλούσε την απορία σε όσους τις συναντούσαν σε ποιήματα τύπου «Οι θεοί ζηλεύουν». Όμως τέτοιες απορίες ούτε μας αφορούν ούτε μας ενδιαφέρουν. Προτιμώ, λοιπόν, να αντι-

